

[Glønborg]

er Fremskridtspartiets mærkesag nr. 1: lavere skatter.

Kristeligt Folkeparti betragter skatter som bidrag til løsning af opgaver, som vi har et fælles ansvar for. Og som jeg sagde til indledning, har vi alle ansvar for, at der også er rent vand til vore efterkommere. Derfor må vi betale bl.a. over skatterne.

Her er det så, min venlighed må høre op, for at jeg kan bevare sagligheden. Fremskridtspartiet afslører nemlig, at det, det har forsøgt at camouflere som en omsorg for landbruget, i virkeligheden blot er ønsket om at slippe billigere i skat. Der var ikke antydning af glæde hos hr. Dohrmann over, at landbrugsministeren på den samlede regerings vegne vedstod aftalen fra vandmiljøplanen om, at landbruget skal kompenseres for omkostningerne.

Jeg præciserer, at landbrugsministeren taler på alle fire regeringspartiers vegne, og jeg vil gerne sige, at jeg siden min indtræden i Tinget i september har oplevet et udmærket samarbejde mellem miljøministeren og landbrugsministeren om at løse de mange praktiske problemer omkring landbrug og miljø.

Regeringen smøler ikke, hr. Dohrmann. Regeringen arbejder.

Når hr. Dohrmann og andre påstår at ville hjælpe landbruget og i praksis fører en hetz imod vandmiljøplanen og andre miljøforanstaltninger, så skader de i virkeligheden landbruget. Landbrugets økonomiske problemer skyldes ikke vandmiljøplanen, men har en lang række andre årsager, som vi vender tilbage til, når vi skal drøfte resultatet af Bernstein-udvalgets arbejde. Jeg er overbevist om, at vi den dag vil få et klart bevis for, at regeringen har arbejdet for at løse landbrugets økonomiske problemer.

Det, man opnår ved at påstå, at vandmiljøplanen er årsag til landbrugets økonomiske problemer, er at fjerne interessen fra det, der er de virkelige problemer, og som virkelig er årsag til landbrugets økonomiske problemer, og det kan vi så vende tilbage til senere.

Men noget, der er meget værre, er, at man skaber dårlig vilje, dårlige følelser i store dele af befolkningen over for landbruget ved at protestere imod vandmiljøplanen for at spare skat, mens man påstår, at man gør det på landbrugets vegne.

Det er min opfattelse, at landbruget også er miljøbevidst, at landmænd er lige så miljøbevidste og føler sig lige så miljøansvarlige som hele resten af befolkningen. Og så er vi tilbage dér, hvor jeg begyndte: det er vores fælles ansvar, og derfor må vi også alle sammen være med til at betale det, det koster.

Preben Møller Hansen (FK):

Når man overhører en diskussion af denne art som tilskuere, får man det indtryk, at enhver, der har deltaget i diskussionen, er helt på det rene med, hvilke frygtelige vilkår der har ramt familierne inden for det danske landbrug. Vi ved udmærket, at op mod 20.000 landbrug indtil nu er endt på tvangsauktion, og vi ved, at disse familier, der har dyrket vore jorder og sikret korn og andet, er endt som bistandsklienter; nogle har hængt sig, og andre har lidt andre kranke skæbner. Det er for mig helt klart, at man i dette Folketing er helt på det rene med, at sådan er ulykkerne.

Man er også helt på det rene med, at det kun er toppen af isbjerget, vi har oplevet indtil nu. Endnu flere tvangsauktioner vinker forude, endnu flere danske familier skal knuses i maskineriet. Alle i dette Folketing, der har taget ordet, var opmærksom på denne ulykkelige situation.

Men så er det faktisk også sket. Derefter fornemmer man, at det er en leg med ord mellem de forskellige ordførere. Der har ikke været noget konstruktivt om, hvad vi egentlig skal gøre for at forhindre, at familierne knuses i systemet. Jo, man har selvfølgelig forklaret, at vandmiljøplanen forårsager økonomiske problemer i familierne, bl.a. begrundet i den omstændighed, at gylletankene koster så og så meget. Det er jo blot en konstatering. Det er ikke nogen hjælp for landmændene overhovedet. Det er blot en konstatering af, at der er en lovgivning, der påfører landmændene nogle økonomiske byrder. Spørgsmålet er så: Hvem har fremsat forslag til miljøplanen, og hvem har vedtaget den? Det var vel her, vi skulle sætte ind for at finde frem til, hvem der er ansvarlige for den udvikling, hvis det alene var hovedårsagen til krisen i landbruget.

Jeg har sagt det utallige gange ikke alene fra denne talerstol, men også på et utal af møder rundt omkring i landet og i debatindlæg i aviserne, at landmændene er overordentligt dårligt